

E

L

L

N

N

L

E

L

K

T

T

Eija Paatero

Ellin leikit

Eija Paatero

Ellin leikit

© 2016, Eija Paatero
Kannen kuva: Venla Paatero
Kannen editointi: Vesa Paatero

Kustantaja: BoD – Books on Demand GmbH, Helsinki,
Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand GmbH,
Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-339-253-3

Sisällys

Ellin leikit mökillä 7

Ellin leikit pihalla 19

Ellin leikit talvella 33

Ellin joulu 47

Ellin leikit mökillä

Lauantai

”Ihanaa”, Elli huudahti avatessaan auton oven. He olivat vihdoinkin perillä omalla mökillä.

Koska oli lämmin päivä, Elli etsi matkailukustaan uimapuvun, puki sen ylleen ja juoksi rantaan.

”Menen uimaan!” Elli huusi juostessaan.

Elli astui veteen. Se tuntui hieman viileältä. Elli odotteli hetken, jotta jalat tottuisivat. Sitten hän pulahti veteen, ui hieman koiraa ja

lopulta sukelsi.

”Onpa vesi ihanan lämmintä”, Elli huokaisi. Hän kuvitteli olevansa pieni delfiini, joka uiskenteli ja sukelteli meressä.

Äiti harjasi kalliolta männynneulasia.

”Äiti, miten kellutaan?”

”Heittäydyt vaan selällesi siihen veteen, niin se kelluttaa. Tosin toisilta se onnistuu, toisilta ei. Varo kuitenkin, ettei pääsi uppoa veteen.”

Elli mietti hetken. Uskoisiko hän äitiä? Hänhän vasta harjoitteli selällään uimista. Hän päätti silti uskaltaa kokeilla kellumista.

Hän heittäytyi varovasti selälleen veteen ja kas, hän tosiaan kellui hetken aikaa.

”Äiti, äiti, katso minua. Osaan kellua”, Elli sanoi ja heittäytyi uudelleen veteen. Äiti vilkaisi häntä ja jäi hämmästyneenä tuijottamaan. Elli tosiaan kellui!

Sunnuntai

Sunnuntai oli pilvinen päivä. Elli kuljeskeli mökkitietä pitkin. Pienet iloisen väriset kukat kiinnittivät hänen huomionsa. Silloin hän sen keksi.

Hän poimi apilankukan ja piti sitä nukkenaan. Se oli tyttö nimeltä Apila. Sitten hän taittoi niittyleinikin sille kaveriksi ja nimesi sen Leiniksi.

Elli juoksi takaisin mökin pihalle. Hän etsi kiviä ja rajasi niillä hiekasta talon Apilalle ja Leinille. Männynkävyn hän asetti uuniksi ja mustikanlehdet olivat leipäsiä. Puun palasista hän teki sohvan ja pöydän. Kaarnanpalasista hän teki sängyt ja patjaksi hän asetti hieman sammalta.

Hän seikkaili Apilan ja Leinin kanssa lähimetsässä. Kukkatytöt saivat kiivetä ylös pitkin jyrkkää kivenreunaa, juosta pitkin

sammalta ja piiloutua kivenkoloon suuren haukan ilmaantuessa näkyviin.

Kun Elli lopetti leikkinsä, hän peitteli Apilan ja Leinin sänkyihinsä koivunlehtien alle.

Maanantai

Maanantaina Elli leikki hiekkarannalla. Hänellä oli mukanaan pikkueläimiä ja veneitä.

”Isä, miksi tässä ihan lähellä ei ole minkäänlaista saarta?” Elli kysyi.

”Vai ei ole saarta? Tehdään sellainen”, sanoi isä.

Isä haki muutamia kiviä, asetti ne veteen lähelle rantaa. Sitten hän kasasi Ellin kanssa kivien päälle hiekkaa. He asettelivat vielä puun palasia sinne ja tänne. Niin he tekivät saaren.

Elli kuljetti eläimet saareen veneillä. Pieni

Elli on 8-vuotias tyttö. Pienissä tarinoissa kerrotaan ensin hänen leikeistään mökillä ja sitten hänen pihaleikeistään kavereiden ja serkun kanssa niin kesällä kuin talvellakin. Viimeisessä tarinasikermässä kerrotaan Ellin joulunajasta. Leikkiikö Elli tuttuja leikkejä vai onko mukana lukijalle jotain aivan uutta?

Lyhyet tarinat Ellin leikeistä sopivat hyvin juuri lukemaan oppineille.

